RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 13 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0644 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0826/A

Verzoekende partijen 1. de heer **Dirk VAN DEN BOSSCHE**

2. mevrouw Ingrid VAN CAUTER

vertegenwoordigd door advocaten Stijn VERBIST en Joris CLAES met woonplaatskeuze te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat

51

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 31 augustus 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 30 juni 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst van 7 maart 2016, waarbij aan IGEAN dienstverlening (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een rotonde wordt verleend onder voorwaarden, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2840 Rumst, Hollebeekstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 427 L, 450 S3, 445 Y en 450 T3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 februari 2018.

De verzoekende partijen verschijnen schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

1

III. FEITEN

De aanvrager dient op 5 november 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de aanleg van een rotonde" op de percelen gelegen te Rumst, Hollebeekstraat.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979, in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 december 2015 tot en met 2 januari 2016, dienen de verzoekende partijen een van de drie bezwaarschriften in.

Het college van burgemeester en schepenen besluit op 28 januari 2016 om de aanvraag met een gunstig advies over te maken aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 7 maart 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 12 april 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 juni 2016 om dit beroep onontvankelijk te verklaren. Hij adviseert:

"

Het beroep is onontvankelijk wegens het ontbreken van het vereiste belang en de hinder en nadelen ingevolge de vergunningsbeslissing.

De aanvraag heeft betrekking op de aanleg van een rotonde op de Hollebeekstraat in Rumst. De rotonde biedt de mogelijkheid om in de toekomst een omleidingsweg aan te sluiten. Hierdoor kan het vrachtvervoer uit de dorpskern van Rumst worden geweerd. De aanleg van deze omleidingsweg is voorzien in de mobiliteitsplannen van Rumst en het intergemeentelijk plan `Rupelstreek en omgeving'.

Beroeper woont niet in de omgeving van de aanvraag, maar woont naast een perceel waar mogelijk de omleidingsweg zal worden doorgetrokken op meer dan 800m in vogelvlucht van het perceel van aanvraag.

(…)

Beroeper kan geen rechtstreeks nadeel of hinder aantonen door de, aanleg van de rotonde. Bovendien is nog geen beslissing genomen op welk tracé de omleidingsweg zal worden aangelegd. De gemeente wil hiervoor een RUP opmaken.

Beroeper kan bezwaar indienen tijdens het openbaar onderzoek over het betrokken RUP en kan bovendien beroep indienen tegen een eventuele toekomstige beslissing over de aanleg van de omleidingsweg.

Beroeper heeft nog een nota bezorgd waarin getracht wordt de argumenten uit het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar te weerleggen. Zo wordt gesteld:

- Beroeper kan onrechtstreeks nadeel ondervinden van de genomen beslissing
- De vaststelling van PSA dat nog geen wegentracé is gekozen is niet problematisch in de onderliggende context. Er zijn reeds stappen genomen door die er op wijzen dat de gemeente van plan is een tracé te kiezen die langs de woning van beroepers zal lopen.
- Omdat er een niet geringe kans bestaat dat de ontsluitingsweg vlak naast de woning van de beroepers zal gelegd worden, hebben beroepers alle belang dat de procedure volgens welke dat het tracé van de ontsluitingsweg zal worden vastgelegd op een correcte wijze verloopt
- Omdat de aanleg van de rotonde enkel nuttig is indien er een ontsluitingsweg wordt aangelegd.
- De aanleg van de rotonde zal de keuze van het tracé in grote mate sturen
- De vergunning voor het ontsluiten van het traject wordt op deze manier gesalamiseerd.

6. VOORSTEL TOT BESLISSING

Ontvankelijkheid:

- Van den Bossche - Van Cauter: OK

Beroep:

- Van den Bossche - Van Cauter: onontvankelijk

De verzoekende partijen worden schriftelijk gehoord. Zij dienen op 17 juni 2016 een weerleggingsnota in.

De verwerende partij verklaart het beroep op 30 juni 2016 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

6. Ontvankelijkheid

Het beroep van Stijn en Stefan Verbist en Somers is ontvankelijk.

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 14 maart 2016.

De poststempel van de aangetekende brief van Stijn en Stefan Verbist en Somers met het beroepschrift is gedateerd op 12 april 2016 en geldt als bewijs van verzending.

Art. 4.7.21 § 2 van de VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, beroep kan instellen bij de deputatie.

Het beroep is onontvankelijk wegens het ontbreken van het vereiste belang en de hinder en nadelen ingevolge de vergunningsbeslissing.

De aanvraag heeft betrekking op de aanleg van een rotonde op de Hollebeekstraat in Rumst. De rotonde biedt de mogelijkheid om in de toekomst een omleidingsweg aan te sluiten. Hierdoor kan het vrachtvervoer uit de dorpskern van Rumst worden geweerd. De

aanleg van deze omleidingsweg is voorzien in de mobiliteitsplannen van Rumst en het intergemeentelijk plan 'Rupelstreek en omgeving'.

Beroeper woont niet in de omgeving van de aanvraag, maar woont naast een perceel waar mogelijk de omleidingsweg zal worden doorgetrokken op meer dan 800m in vogelvlucht van het perceel van aanvraag.

(…)

Beroeper kan geen rechtstreeks nadeel of hinder aantonen door de aanleg van de rotonde. Bovendien is nog geen beslissing genomen op welk tracé de omleidingsweg zal worden aangelegd. De gemeente wil hiervoor een RUP opmaken.

Beroeper kan bezwaar indienen tijdens het openbaar onderzoek over het betrokken RUP en kan bovendien beroep indienen tegen een eventuele toekomstige beslissing over de aanleg van de omleidingsweg.

Beroeper heeft nog een nota bezorgd waarin getracht wordt de argumenten uit het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar te weerleggen. Zo wordt gesteld:

- Beroeper kan onrechtstreeks nadeel ondervinden van de genomen beslissing
- De vaststelling van PSA dat nog geen wegentracé is gekozen is niet problematisch in de onderliggende context. Er zijn reeds stappen genomen door die er op wijzen dat de gemeente van plan is een tracé te kiezen die langs de woning van beroepers zal lopen.
- Omdat er een niet geringe kans bestaat dat de ontsluitingsweg vlak naast de woning van de beroepers zal gelegd worden, hebben beroepers alle belang dat de procedure volgens welke dat het tracé van de ontsluitingsweg zal worden vastgelegd op een correcte wijze verloopt
- Omdat de aanleg van de rotonde enkel nuttig is indien er een ontsluitingsweg wordt aangelegd.
- De aanleg van de rotonde zal de keuze van het tracé in grote mate sturen
- De vergunning voor het ontsluiten van het traject wordt op deze manier gesalamiseerd.

Uit het voorliggend beroepschrift en de weerleggingsnota blijkt dat de hinder of nadelen verband houden met het mogelijk aanleggen van de omleidingsweg die geen deel uitmaakt van de huidige aanvraag. Beroeper stelt dat 'er een niet geringe kans bestaat' en dat de genomen stappen 'er op wijzen dat de gemeente van plan is een tracé te kiezen die langs de woning van beroepers zal lopen'. De beroeper dient beroep in tegen gevolgtrekkingen die door hem zelf worden gemaakt. Indien de zienswijze van de beroeper wordt gevolgd, zal dit als gevolg hebben dat iedereen de uitvoering van werken kan tegenhouden omdat er in de toekomst mogelijk hinder zou kunnen ontstaan. Op die manier zouden infrastructuurwerken ten allen tijde door eender wie kunnen tegengehouden worden.

De keuze van het uiteindelijke tracé van de omleidingsweg zal gebeuren na zorgvuldig onderzoek van de gemeente. De opsplitsing van de aanvraag is het gevolg van de noodzaak voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Een openbaar onderzoek, milieu-effectenscreening en gemeenteraadsbeslissing zullen de keuze van het tracé bepalen. Beroeper heeft in dat geval voldoende inspraak.

BESLUIT

Artikel 1 - Het beroep van Van den Bossche - Van Cauter, belanghebbende derde, tegen het besluit van 7 maart 2016 van het college van burgemeester en schepenen van Rumst, waarbij de vergunning tot aanleg rotonde voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Hollebeekstraat, afdeling 1, sectie B, nrs. 427 L, 450 S 3, 445 Y, 450 T 3, wordt onontvankelijk verklaart.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren een schending aan van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, het evenredigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen omdat de bestreden beslissing het administratief beroep van verzoekende partijen op een onrechtmatige en ongemotiveerde manier onontvankelijk verklaart.

1.1.

De verzoekende partijen wijzen erop dat de bestreden beslissing in grote mate de overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 8 juni 2016 overneemt. Zij benadrukken de overwegingen waarin wordt gesteld dat de verzoekende partijen niet in de omgeving van de aanvraag wonen, dat de verzoekende partijen "geen rechtstreeks nadeel of hinder aantonen door de aanleg van de rotonde" en dat er nog geen beslissing is genomen "op welk tracé de omleidingsweg zal worden aangelegd". De verzoekende partijen erkennen dat zij niet in de onmiddellijke omgeving van de geplande rotonde wonen en dat zij geen rechtstreeks nadeel of hinder van de rotonde zullen ondervinden. Volgens hen verklaart dit evenwel niet waarom het beroep onontvankelijk zou zijn; ze beschikken immers over een onrechtstreeks belang. Zij kunnen immers onrechtstreeks nadeel ondervinden van de bestreden vergunning. Dat zij op basis daarvan belanghebbende kunnen zijn in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, volgt uit het gegeven dat laatstgenoemde bepaling belanghebbenden definieert als: "elke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing".

Verder stellen de verzoekende partijen dat de verwerende partij er ten overvloede op wijst dat er nog geen beslissing is genomen over de juiste ligging van de toekomstig te ontwikkelen omleidingsweg. Zij argumenteren dat als de gemeente in de toekomst een ruimtelijk uitvoeringsplan opmaakt, de verzoekende partijen een bezwaarschrift kunnen indienen in het kader van het openbaar onderzoek en daarna eventueel een beroepschrift kunnen indienen. De verwerende partij lijkt hiermee volgens hen te suggereren dat de verzoekende partijen vooruitlopen op toekomstige ontwikkelingen en vooralsnog geen enkel belang hebben.

1.2.

De verzoekende partijen verwijzen verder nog naar de uiteenzetting van hun belang in het licht van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO om te stellen dat de aanvraag voor de bouw van een rotonde een eerste aanzet is voor het aanleggen van een nieuwe ontsluitingsweg van de industrieterreinen in Rumst. Dergelijk tracé, dat een hoge concentratie van vrachtverkeer met zich meebrengt, zou een manifeste onleefbaarheid meebrengen voor de onmiddellijke omgeving, zo leiden de verzoekende partijen uit het Gemeentelijk Mobiliteitsplan Rumst af. Bij het zoeken naar enkele mogelijke tracés om deze ontsluitingsweg te realiseren, is verder een tracé naar voor gekomen dat vlak langsheen het perceel van de verzoekende partijen loopt en aldus daar tot manifeste onleefbaarheid en een daling van de woningwaarde zou leiden. De verzoekende partijen zouden dan ook een belang hebben bij een eventuele toekomstige aanvraag om het desbetreffende tracé te ontwikkelen, hetgeen de verwerende partij niet ontkent. De verwerende partij oordeelt echter dat dit vandaag niet relevant is nu er nog geen definitieve keuze voor de ligging van het ontsluitingstracé werd gemaakt. Deze vaststelling is volgens de verzoekende partijen echter problematisch in de onderliggende situatie. Met name moet er volgens hen op gewezen worden dat de gemeente Rumst en IGEAN reeds verschillende en eerder verregaande stappen hebben ondernomen die erop wijzen dat zij wel degelijk van plan zijn om het tracé langsheen de woning van verzoekende partijen te laten lopen (dit zou blijken uit de aankoop van een dure villa op het tracé om dit tracé niet te hypothekeren en uit de manier waarop het tracé in enkele beleidsdocumenten werd aangegeven).

1.3.

De verzoekende partijen beargumenteren hun belang op basis van de niet-geringe kans dat de ontsluitingsweg vlak naast hun woning zal worden gerealiseerd. Zij menen er dan ook alle belang bij te hebben dat de procedure volgens welke het tracé van de ontsluitingsweg zal worden vastgelegd, op een correcte wijze verloopt. Gezien de bestreden vergunning voor de bouw van een rotonde alleen nuttig zou zijn met het oog op het aanleggen van een verdere ontsluitingsweg, moet de bouw van de rotonde volgens hen dan ook gekwalificeerd worden als een onderdeel van de toekomstig te realiseren ontsluitingsweg. De rotonde zou bovendien niet alleen deel uitmaken van de ontsluitingsweg, maar ook sturend zijn in de keuze van een mogelijke ontsluitingsweg. Wanneer een vergunningverlenende overheid in de toekomst een beslissing moet nemen over de vergunbaarheid van de ontsluitingsweg, zal zij volgens verzoekende partijen immers rekening moeten houden met de bestaande toestand van de omgeving. Doordat de rotonde tegen dat tijdstip reeds zal worden gerealiseerd, zal een tracé dat gebruik maakt van de rotonde per definitie beter in de omgeving passen dan een tracé dat dit niet doet. De aanleg van de rotonde zal de keuze van het tracé van de toekomstige ontsluitingsweg op die manier volgens hen reeds in grote mate sturen. De verzoekende partijen wijzen er bovendien op dat de vergunning niet alleen betrekking heeft op het rondpunt als dusdanig, maar ook al wegen bevat in de richting van een bepaald tracé, zodat de aanleg van deze wegen invloed heeft op elke toekomstige studie die zal worden gemaakt in het kader van de aanleg van een ontsluitingsweg.

1.4.

Dit alles is volgens de verzoekende partijen bovendien problematisch omdat de vergunning voor het ontsluiten van het traject op deze manier wordt "gesalamiseerd". Hiermee bedoelen zij dat projecten in verschillende schijven worden opgedeeld en dat er per deelproject een vergunning wordt aangevraagd in plaats van het aanvragen van één vergunning voor het totaalproject. Volgens de verzoekende partijen houdt de verwijzing van de gemeente in de vergunningsbeslissing naar de aanleg van de rotonde als een eerste fase voor de toekomstige ontsluitingsweg de erkenning in dat het hier zou gaan om een deelproject van een ruimer geheel. Vandaag is er volgens de verzoekende partijen op de betrokken locatie zelfs geen sprake van een kruising van twee wegen. De aanleg van de rotonde zou bovendien louter ingegeven zijn door de wil van de gemeente Rumst om de bedrijventerreinen Catenberg en Stuyvenberg te ontsluiten en mist elk nut als deze ontsluiting niet tot stand zou komen. Indien men enkel de

geplande site van de lijn zou willen ontsluiten, dan zou het volstaan om een brede oprit te voorzien aan deze site. Een dergelijke praktijk van opsplitsing is volgens hen in elke situatie onaanvaardbaar omdat deze opsplitsing het voor een vergunningverlenende overheid onmogelijk maakt om een goede en algemene visie te ontwikkelen op de ruimtelijke ordening. Door de aanvraag op te splitsen in verschillende deelprojecten, kan de aanvrager ervoor zorgen dat bepaalde gegevens van de tweede aanvraag in feite reeds in de eerste aanvraag worden beslist zonder dat er evenwel een duidelijke visie hieromtrent tot stand kwam om op die manier de doelstellingen van de toepasselijke regelgeving te omzeilen. Het project moet dan ook volgens de verzoekende partijen in zijn totaliteit beoordeeld worden. Als men dit niet doet, komt men in een situatie terecht waarin de werken die nu worden uitgevoerd, de beoordelingsmarge van de vergunningverlenende overheid inperken. De vergunningverlenende overheid wordt dan met andere woorden voor voldongen feiten geplaatst. In onderhavig geval is deze manier van werken volgens de verzoekende partijen des te problematischer omdat de gemeente op deze manier eigenlijk de bevoegdheidsverdelende regels ondermijnt. Tot slot moet er volgens hen op gewezen worden dat deze benadering niet alleen de beoordelingsvrijheid van de vergunningverlenende overheid beperkt, maar ook de procedurele mogelijkheden van hen zelf. Gezien er deelbeslissingen worden genomen die reeds aansturen op een bepaalde totaalbeslissing, zouden de mogelijkheden van benadeelden om een vergunningverlenende overheid ervan te overtuigen een alternatieve beslissing te nemen, ontegensprekelijk worden ingeperkt.

1.5.

Uit de voorgaande redenering blijkt volgens de verzoekende partijen duidelijk dat zij een onrechtstreeks belang hebben bij het ingediende beroep. De verzoekende partijen hebben er immers belang bij dat het tracé van de ontsluitingsweg op een correcte manier wordt gekozen en dat er een objectief alternatievenonderzoek gebeurt. Indien dit niet gebeurt, zouden de procedurele mogelijkheden van beroepers op een onrechtmatige wijze worden aangetast. Omdat de vergunning voor het aanleggen van de rotonde een impact heeft op de keuze van het tracé van de ontsluitingsweg (en op de procedurele mogelijkheden van de verzoekende partijen), kan de vergunning hen aldus op onrechtstreekse manier wel degelijk nadeel berokkenen.

16

De verzoekende partijen wijzen er nog op dat deze argumenten ook al werden voorgelegd in een nota die zij overmaakten na de inzage in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarbij zij de verwerende partij ook verzochten om in deze aangelegenheid te worden gehoord. De verwerende partij aanvaardde deze argumenten evenwel niet en zou hen ook geen mogelijkheid hebben gegeven om te worden gehoord. Uit de bestreden beslissing blijkt volgens hen dat zij deze argumenten in de kern verwierp wegens de idee dat het niet helemaal zeker is dat de aanleg van de rotonde ertoe zal leiden dat het tracé van de ontsluitingsweg in de toekomst naast de woning van verzoekende partijen zal worden gerealiseerd. De verwerende partij lijkt te suggereren dat, zolang er geen definitieve beslissing wordt genomen over de definitieve ligging van de ontsluitingsweg, het niet zeker is hoe dit tracé zal worden ingepland en de verzoekende partijen niet over een belang beschikken.

1.7.

Deze vaststelling gaat volgens de verzoekende partijen echter voorbij aan de tekst van artikel 4.7.21, §2 VCRO. Doordat het decreet stipuleert dat een belanghebbende iemand is die hinder kan en niet moet ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, is het volgens hen duidelijk dat er geen absolute zekerheid is vereist over het bestaan van de toekomstige hinder. Zij wijst hierbij nog op rechtspraak van de Raad van State en de Raad, waarin deze in het kader van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO oordeelde dat niet is vereist dat een verzoeker hinder of nadelen die het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing moet ondervinden, maar dat het volstaat dat

de verzoeker redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van de bestreden vergunningsbeslissing bestaat. Het spreekt volgens verzoekende partijen voor zich dat zulks zowel betrekking heeft op het bestaan van de hinder als dusdanig als op het causaal verband tussen de hinder en de bestreden beslissing. Volgens hen volstaat het dus dat een beslissing een reële kans doet ontstaan dat de zij in de toekomst rechtstreekse of onrechtstreekse hinder zullen ondervinden.

Aan deze voorwaarde is in onderliggend dossier volgens verzoekende partijen zonder enige twijfel voldaan. Er bestaat immers een niet-geringe kans dat de ontsluitingsweg in de toekomst vlak naast hun woning zal worden gerealiseerd, hetgeen door de verwerende partij overigens niet wordt ontkend. De verwerende partij lijkt er echter vanuit te gaan dat het gegeven dat de gemeente reeds aanvangt met de werken voor de ontsluitingsweg van het tracé, alvorens dit tracé wordt vastgelegd via de geëigende procedures, niet problematisch is. De verwerende partij oordeelt immers dat de opsplitsing van de aanvraag het gevolg is "van de noodzaak voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan". Deze uitspraak is volgens verzoekende partijen minstens opmerkelijk te noemen. De opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan is immers noodzakelijk om de ontsluitingsweg te kunnen realiseren. Er kan volgens hen dan ook niet ingezien worden waarom de gemeente zonder meer een voorafname kan doen op de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. De verwerende partij geeft hierover ook geen enkele motivering.

1.8.

De verwerende partij weerlegt volgens verzoekende partijen dus op geen enkele manier het argument volgens hetwelk de "salamisering" van de beslissingen over de ontsluitingsweg de keuze van het tracé stuurt en hun procedurele positie aantast. De verwerende partij erkent integendeel dat er wel degelijk sprake is van een "salamisering" van de beslissing, maar geeft geen enkel argument waarom dergelijke "salamisering" geen voorafname uitmaakt van de uiteindelijke beslissing. De verwerende partij zou aldus ook het motiveringsbeginsel schenden.

1.9.

Volgens verzoekende partijen kan de visie van de verwerende partij volgens dewelke de aanname van hun visie als gevolg zou hebben "dat iedereen de uitvoering van werken kan tegenhouden omdat er in de toekomst mogelijk hinder zou kunnen ontstaan" en dat infrastructuurwerken op die manier "ten allen tijde door eender wie kunnen tegengehouden worden" niet worden gevolgd. Met name moet er volgens hen op gewezen worden dat mogelijke toekomstige hinder niet zonder meer aangenomen kan worden, maar dat deze waarschijnlijk of redelijkerwijze aannemelijk moet zijn. In onderhavig situatie zou dit het geval zijn vanwege drie specifieke redenen. Ten eerste zou er in onderhavige situatie sprake zijn van salamisering van het ruimtelijk beleid. Ten tweede heeft de gemeente Rumst het huis aanpalend aan dat van de verzoekende partijen reeds aangekocht. Ten derde moet volgens verzoekende partijen gewezen worden op de specifieke locatie van het rondpunt ten zuiden van het oude stort hetgeen, nu de gemeente aangeeft dat het onmogelijk is om over het stort een weg aan te leggen, een noordelijke ontsluiting onmogelijk maakt, wat zo goed als onvermijdelijk tot gevolg heeft dat de ontsluitingsweg naast het perceel van de verzoekende partijen zal worden aangelegd.

1.10

Finaal vragen de verzoekende partijen om de verwerende partij krachtens artikel 37 DBRC-decreet te bevelen om een nieuwe beslissing te nemen.

2. De verwerende partij dient geen antwoordnota in.

3.

De verzoekende partijen wijzen er in hun toelichtende nota nog op dat het gemeentebestuur van Rumst op 27 oktober 2016 een startbeslissing nam over het complexe project "Gemeente Rumst: naar een leefbare woonkern, project vrachtverkeer" en dat de bijhorende procesnota bekendgemaakt werd. De doelstelling van dit complexe project bestaat in een betere ontsluiting van de bedrijventerreinen Catenberg en Stuyvenberg en het weghalen van zoveel mogelijk vrachtverkeer uit het centrum van Rumst. De procedure complexe projecten komt daarmee volgens verzoekende partijen in aanvulling op het geplande ruimtelijk uitvoeringsplan Stuyvenberg. Ze wijzen erop dat alternatieven 7 en 8 uit de tweede versie van de alternatievenonderzoeksnota de ontsluitingsweg doorheen het parkgebied stuurt, dus langs de voorzijde en tuin van het echtpaar Van den Bossche, terwijl alternatief 9 de Kruislei zelf zou omvormen tot een weg voor volwaardig vrachtverkeer.

Elk zuidelijk tracé uit de alternatievenonderzoeksnota (tracé 7, 8 of 9) zou voor gevolg hebben dat dagelijks 2.600 vrachtwagens en ongeveer 10.000 personenwagens passeren langs hun woning. Het gemeentebestuur zou immers zinnens zijn om via de nieuwe ontsluitingsweg, waar hij ook komt, alle verkeer te centraliseren. Zowel de vrachtwagens als de personenwagens zouden in dergelijke aantallen de omgeving volgens verzoekende partijen volstrekt onleefbaar maken. In de wetenschap dat de buurt uiterst rustig en groen is, kan men zich volgens hen wel voorstellen welk de impact van een zuidelijk tracé zou zijn qua leefbaarheid van de omgeving, om nog maar te zwijgen over de drastische waardevermindering van het onroerend goed.

3.1.

De verzoekende partijen benadrukken in de toelichtende nota nog dat uit meerdere elementen uit het dossier (met verwijzing naar de project-m.e.r.-screeningsnota en een beslissing van de verwerende partij over de verlegging en verbreding van buurtweg nr. 3 te Rumst) blijkt dat de rotonde slechts aangelegd wordt als eerste fase van een toekomstige omleidingsweg.

De gemeente staafde volgens de verzoekende partijen dat de aanvraag van de rotonde Hollebeekstraat de bevestiging vormde van het noordelijke, zogenaamde "OTL-tracé", zoals door verzoekende partijen reeds ter sprake werd gebracht in hun bezwaarschrift bij het openbaar onderzoek. Het dossier toont volgens verzoekende partijen dus duidelijk aan dat er geen officieel voorafgaand alternatievenonderzoek plaatsvond inzake het ontsluitingstracé van de bedrijventerreinen en alles erop leek te wijzen dat de noordelijke optie degene was die de voorkeur van de gemeente genoot, conform de in 2010 goedgekeurde mobiliteitsplannen. Dit verklaart volgens hen ook dat er slechts weinig bezwaren ingediend werden tegen de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor de rotonde. De verzoekende partijen waren daarentegen wel op de hoogte van een zuidelijk ontsluitingstracé als een haalbare piste, waarbij de aankoop van de villa naast de woning van verzoekende partijen moest "vermijden dat dit ontsluitingsscenario gehypothekeerd wordt".

3.2.

Volgens de verzoekende partijen blijkt dus duidelijk dat het argument van de gemeente dat de rotonde Hollebekeestraat en de aanleg van een ontsluitingsweg twee losstaande dossiers zouden betreffen, elke grond mist. De rotonde is volgens de verzoekende partijen integraal en onlosmakelijk verbonden met de latere tracékeuze, waarbij de zuidelijke ontsluitingsweg een zeer realistische piste vormt in de ogen van de gemeente, ondanks de vermeende voorkeur voor het noordelijke OTL-tracé zoals aanvankelijk door de gemeente geuit werd en bevestigd in de mobiliteitsplannen van 2010. Deze zuidelijke ontsluitingsweg, een weg voor zwaar vrachtverkeer, zou vlak naast de woning van verzoekende partijen lopen en het rustige en groene karakter van deze buurt totaal ongedaan maken.

9

3.3.

Het dossier van verwerende partij is hierdoor volgens verzoekende partijen ook met een manifeste interne contradictie behept. Eerst erkent men immers uitdrukkelijk dat de rotonde het startpunt vormt van een latere ontsluitingsweg en aldus een sturende functie zal hebben, waarbij uitdrukkelijk naar de mobiliteitsplannen van 2010 verwezen wordt (met het bijhorende noordelijke OTL-tracé), om dan later te concluderen dat de opsplitsing van de aanvraag geen probleem zou vormen, nu verzoekende partijen in een latere fase alsnog "voldoende inspraak" zouden krijgen.

De verzoekende partijen stellen dat het administratief dossier, alsook de lopende procedure complexe projecten, aantonen dat er nog steeds een niet-geringe kans bestaat dat de ontsluitingsweg in de toekomst gerealiseerd zal worden vlak naast de woning van de verzoekende partijen. Door de rotonde in de Hollebeekstraat werd volgens verzoekende partijen reeds gestart met de werken voor de ontsluitingsweg, alvorens dit tracé werd vastgelegd via de geëigende procedures. Er werd aldus volgens verzoekende partijen een voorafname gemaakt door de gemeente op latere procedures, zodat de tracékeuze hiermee gestuurd werd en de procedurele positie van de verzoekende partijen werd aangetast.

3.4.

De verzoekende partijen menen dat de bestreden beslissing niet aantoont dat de rotonde niet sturend zou werken voor de tracékeuze. De aankoop door de intercommunale en de bewoordingen van de opdracht tot schatting daartoe door het college van burgemeester en schepenen zouden duidelijk maken waarom het zuidelijke tracé nog steeds als een "redelijk alternatief" overeind blijft in de lopende procedure complexe projecten.

3.5.

De verzoekende partijen vragen zich dan ook af waarom niet eerst de alternatievenstudie (die momenteel aan de gang is in het kader van de procedure complexe projecten) afgewacht kon worden en op deze manier de hele ontsluitingsweg (inclusief rotonde) aan de burgers kon worden voorgelegd in het kader van een openbaar onderzoek. Het is volgens verzoekende partijen immers zeer opvallend dat tegen de rotonde als vermeend startpunt van een noordelijke omleidingsweg slechts drie bezwaarschriften werden ingediend, terwijl in het kader van het publieksonderzoek van de alternatievenonderzoeksnota 1 in januari 2017 1000 bezwaarnota's ingediend werden inzake de zogenaamde "redelijke alternatieven" voor een zuidelijke verbindingsweg. Dit zou volgens hen de correcte aanpak geweest zijn, gezien de onlosmakelijke link tussen de rotonde en een latere verbindingsweg. De verzoekende partijen menen dat ongeacht het alternatief er nu zal gekozen worden door de gemeente, de rotonde niet meer in het bijhorende openbaar onderzoek kan betrokken worden. Door "salamisering" van het vergunningsbeleid is er dan immers reeds een apart openbaar onderzoek over de rotonde gevoerd en werd de vergunning daarvoor verleend.

De verzoekende partijen stellen nog dat de gemeente duidelijk de aandacht wilde afleiden van een zuidelijk alternatief voor de omleidingsweg, door voor te houden dat de rotonde zou blijven kaderen in een noordelijk alternatief. Indien de burgers zouden geweten hebben dat, op het moment van het openbaar onderzoek over de rotonde, een zuidelijk alternatief door de gemeente minstens even valabel geacht werd als een noordelijk alternatief, hadden volgens verzoekende partijen naar alle waarschijnlijkheid ook veel meer burgers bezwaar ingediend.

3.6.

Volgens verzoekende partijen kan er dan ook onmogelijk voorgehouden worden dat de rotonde Hollebeekstraat "beleidsneutraal" zou zijn in het licht van alle alternatieven. De schijn werd immers opgehouden dat deze rotonde onlosmakelijk met een noordelijk tracé verbonden zou zijn,

terwijl de gemeente minstens evenveel de voorkeur gaf aan een zuidelijk tracé, zoals gestaafd wordt door de aankoop van de dure villa naast de woning van verzoekende partijen met het uitdrukkelijke doel om de optie van een zuidelijk tracé te vrijwaren. Deze optie werd volgens verzoekende partijen nog steeds niet afgevoerd, zoals duidelijk blijkt uit de verschillende "redelijke alternatieven" voor een zuidelijke ontsluitingsweg in de alternatievenonderzoeksnota.

3.7.

De verzoekende partijen wijzen er ten slotte nog op dat de overzichtskaarten "indicatieve tracés te onderzoeken ontsluitingsalternatieven" van de twee opgemaakte alternatievenonderzoeksnota's aantonen dat niet alle alternatieven vertrekken vanaf de rotonde. Alternatief 2 vertrekt volgens verzoekende partijen immers vanuit het midden van de Hollebeekstraat en maakt de reeds gebouwde rotonde als ontsluitingsweg overbodig.

Beoordeling door de Raad

1.

Met de bestreden beslissing verklaart de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk wegens het gebrek aan persoonlijk belang.

De bestreden beslissing vermeldt met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen dat ze niet in de omgeving van de aanvraag wonen, maar naast een perceel waar mogelijk een omleidingsweg voor vrachtverkeer zal worden doorgetrokken. De verwerende partij zet in de bestreden beslissing verder uiteen dat de verzoekende partijen geen rechtstreeks nadeel of hinder kunnen aantonen met betrekking tot de aanleg van de rotonde. Bovendien zou er nog geen beslissing genomen zijn op welk tracé de omleidingsweg zal worden aangelegd. De gemeente wil hiervoor een ruimtelijk uitvoeringsplan opmaken. De verzoekende partijen zouden aldus hun bezwaren moeten indienen tijdens het openbaar onderzoek over het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan en bovendien beroep indienen tegen een eventuele toekomstige beslissing over de aanleg van de omleidingsweg. Nadat de verwerende partij de weerleggingsnota van verzoekende partijen samenvat, stelt zij nog dat de hinder of nadelen verband houden met het mogelijk aanleggen van de omleidingsweg die geen deel uitmaakt van de aanvraag. De verzoekende partijen dienen volgens de verwerende partij administratief beroep in tegen gevolgtrekkingen die door hen zelf worden gemaakt. De zienswijze van verzoekende partijen volgen, zou "als gevolg hebben dat iedereen de uitvoering van werken kan tegenhouden omdat er in de toekomst mogelijk hinder zou kunnen ontstaan. Op die manier zouden infrastructuurwerken ten allen tijde door eender wie kunnen tegengehouden worden". Finaal stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing nog dat de keuze van het uiteindelijke tracé van de omleidingsweg zal gebeuren na een zorgvuldig onderzoek van de gemeente. De opsplitsing van de aanvraag zou het gevolg zijn van de noodzaak voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Aangezien een openbaar onderzoek, milieueffectenscreening gemeenteraadsbeslissing de keuze van het tracé zullen bepalen, hebben de verzoekende partijen volgens de verwerende partij voldoende inspraak.

2. Uit artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO volgt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden, administratief beroep kan instellen tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Met artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO heeft de decreetgever een effectief recht op toegang tot de administratieve beroepsprocedure aan derde-belanghebbenden willen waarborgen. Die bepaling mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast. Het volstaat

dat een derde-belanghebbende de gevreesde hinder of nadelen afdoende concreet omschrijft en dat er voldoende aannemelijk gemaakt wordt dat die hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, het gevolg kunnen zijn van de in eerste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing. Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO vereist niet dat een derde-belanghebbende effectief hinder of nadelen ondervindt. Het risico op het ondergaan van hinder of nadelen als gevolg van de vergunningsbeslissing volstaat. In het kader van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO volstaat het met andere woorden dat een derde-belanghebbende voldoende aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

In uitvoering van artikel 4.7.25 VCRO bepaalt artikel 1, §1, tweede lid van het van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden in hun administratief beroepschrift een omschrijving moeten geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

4.

De verzoekende partijen wijzen er in essentie op dat zij over een onrechtstreeks belang beschikken. Zij verwijzen in dit verband naar het feit dat de aanvraag voor de bouw van een rotonde een eerste aanzet is voor het aanleggen van een nieuwe ontsluitingsweg van de bedrijventerreinen Catenberg en Stuyvenberg. Bij het zoeken naar enkele mogelijke tracés om deze ontsluitingsweg te realiseren, zijn er immers tracés naar voren gekomen die vlak langsheen het perceel van de verzoekende partijen lopen. Dergelijk tracé zou op zijn beurt verkeershinder met zich meebrengen, net als een waardevermindering van de woning. Dat de keuze op een dergelijk tracé zou kunnen vallen, wordt volgens hen gesuggereerd door het feit dat de gemeente Rumst en IGEAN reeds verschillende en eerder vergaande stappen hebben ondernomen die erop wijzen dat zij wel degelijk van plan zijn om het tracé langsheen de woning van verzoekers te laten lopen (dit zou blijken uit de aankoop van een dure villa op het betrokken tracé om dit tracé niet te hypothekeren en uit de manier waarop het tracé in enkele beleidsdocumenten werd aangegeven). Omdat de vergunning voor de bouw van een rotonde alleen nuttig zou zijn met het oog op het aanleggen van een verdere ontsluitingsweg, moet de bouw van de rotonde volgens hen dan ook gekwalificeerd worden als een onderdeel van de toekomstig te realiseren ontsluitingsweg, waarvan zij mogelijks verkeershinder zullen ondervinden. Volgens verzoekende partijen wordt het gehele project verder opgesplitst om (de doelstellingen van) de toepasselijke regelgeving te omzeilen. Hierbij wordt bijvoorbeeld gewezen op het feit dat de aanleg van de rotonde sturend zou werken voor de verdere keuzes binnen het "gehele project" en daarmee niet alleen de beoordelingsvrijheid van de vergunningverlenende overheid inperkt, maar ook de procedurele mogelijkheden van de verzoekende partijen op onrechtmatige wijze aantast. Verder wijzen zij op hun onrechtstreeks belang bij de correcte keuze van het tracé en een objectief alternatievenonderzoek.

Volgens de verzoekende partijen volstaat het dat een beslissing een reële kans doet ontstaan dat de beroepers in de toekomst rechtstreekse of onrechtstreekse hinder zullen ondervinden. Aan deze voorwaarde is volgens hen in onderliggend dossier voldaan, aangezien er een niet-geringe kans bestaat dat de ontsluitingsweg in de toekomst vlak naast de woning van de verzoekende partijen zal worden gerealiseerd. Deze hinder en nadelen zijn volgens de verzoekende partijen bovendien waarschijnlijk of redelijkerwijze aannemelijk vanwege drie specifieke redenen. Ten eerste zou er in onderhavige situatie sprake zijn van "salamisering" van het ruimtelijk beleid. Ten tweede heeft de gemeente Rumst het huis aanpalend aan dat van de verzoekende partijen reeds aangekocht. Ten derde moet volgens verzoekende partijen gewezen worden op de specifieke locatie van het rondpunt ten zuiden van het oude stort hetgeen, nu de gemeente aangeeft dat het

onmogelijk is om over het stort een weg aan te leggen, een noordelijke ontsluiting onmogelijk maakt, wat zo goed als onvermijdelijk tot gevolg heeft dat de ontsluitingsweg naast hun perceel zal worden aangelegd.

5.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen in het administratief beroepschrift hun belang reeds hadden uiteengezet op basis van de mogelijke hinder die een ontsluitingsweg via een zuidelijk tracé met zich mee zou brengen op vlak van verkeer en waardedaling van hun woonst. Ze suggereerden in het administratief beroepschrift verder reeds dat de aanleg van de rotonde, de aankoop van de villa, de verwoording van de aanbesteding door de provinciale ontwikkelingsmaatschappij van een studie voor ontsluitingsscenario's en enkele andere stukken uit het administratief dossier een voorkeur voor dergelijk tracé in zich hielden. Zoals door de verzoekende partijen aangehaald in hun verzoekschrift en zoals uit het administratief dossier blijkt, hebben zij hun belang verder uitgewerkt in een nota die zij overmaakten na de inzage in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarbij zij verwerende partij ook verzochten om in deze aangelegenheid te worden gehoord. Deze verdere uitwerking komt grotendeels overeen met de standpunten die de verzoekende partijen ook aanhaalden in hun verzoekschrift bij de Raad.

6.

De aanvraag voorziet zelf slechts in het aanleggen van een rotonde aan de hand van de werken die in de bestreden beslissing worden omschreven. De verzoekende partijen voeren geen hinder of nadelen aan die uit deze werken zelf voortvloeien, maar wijzen erop dat het risico bestaat dat op deze rotonde een vervolgontsluitingstracé wordt aangesloten dat voor hen hinderlijk is. Anders dan de verzoekende partijen voorhouden, is de Raad evenwel van oordeel dat de verwerende partij op basis van de in randnummer 1 vermelde motivering, bij gebrek aan causaal verband tussen de vooropgestelde hinder en nadelen en de in eerste administratieve aanleg verleende, stedenbouwkundige vergunning, in redelijkheid tot de onontvankelijkheid van het administratief beroepschrift kon besluiten. De vergunde werken voorzien in het aanleggen van een rotonde. Gelet op de ligging van deze rotonde, op ruime afstand van de woning van verzoekende partijen, betreffen dit werken die thans geenszins voormelde hinder en nadelen teweegbrengen.

Waar niet kan worden uitgesloten dat er in de toekomst een aanvraag kan worden ingediend voor een ontsluitingstracé dat mogelijks hinder met zich meebrengt voor verzoekende partijen of dat een projectbesluit in dergelijke zin wordt genomen dat (onder andere) geldt als omgevingsvergunning, moet vastgesteld worden dat onderhavige stedenbouwkundige vergunning evenwel niet haar loutere bestaansreden dankt aan dergelijk hinderlijk tracé. Met de beoogde werken wordt immers meer algemeen een ontsluitingstracé voorzien dat het vrachtverkeer uit de dorpskern moet weren. Dit maakt verder dat ook de argumentatie van verzoekende partijen, dat zij over een procedureel belang beschikken bij een objectief alternatievenonderzoek en een correcte procedure over de keuze van het ontsluitingstracé, niet gevolgd kan worden.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat de verwerende partij in het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO in redelijkheid kon oordelen dat het voorliggende project een eigen finaliteit heeft en niet louter een voorbereidende handeling betreft die uitsluitend kadert in het oprichten van een ontsluitingstracé dat hinder met zich meebrengt voor het perceel van de verzoekende partijen. In die omstandigheden kon de verwerende partij het administratief beroep van 12 april 2016 dan ook terecht afwijzen als onontvankelijk.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partijen geen schending aantonen van de aangevoerde bepalingen of beginselen.

Het middel wordt verworpen.

Chana GIELEN

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.	
2.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 maart 2018 door de vijfde kamer.		
De	e toegevoegd griffier, D	e voorzitter van de vijfde kamer,

Pieter Jan VERVOORT